స్మరించుకొంటూ చేతులతో నీ పని ఏదో నీవు చేసుకో. అప్పుడు నీ మనస్సు శుద్ధి అవుతుంది, నీ పని అయిపోతూ ఉంటుంది. మీరు కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోండి, భగవంతుడు మీకు ఏవైనా అవకాశములు ఇస్తే సృష్టిరూపంలో ఉన్న భగవంతుడికి సహాయసహకారములు అందించండి. భగవంతుడు మీకు ఇచ్చిన అవకాశములను ఉపయోగించుకోండి కాని ఆ అవకాశములను చూసి గర్వం పెంచుకోవద్దు, అహంకారం పెంచుకోవద్దు, ఆవరణదోషం పెంచుకోవద్దు. భగవంతుడు మీకు ఇచ్చిన అవకాశములను మీరు అజ్ఞానంలో నుండి బయటకురావటానికి ఉపయోగించుకోవాలి కాని అజ్ఞానంలో కూరుకొనిపోవటానికి ఉపయోగించుకోకూడదు. మీకు ఇంటి దగ్గర అవకాశం కుదిరినప్పుడు కొంచెం ధ్యానం చేసుకోండి, రోజూ ఒక గంట సేపు ఏకాంతంగా కూర్చోండి, ఏకాంతవాసం మీకు తెలియకుండా ఏకాగ్రతను పెంచుతుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 08-10-05, చిలుకూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఇక్కడ ఎక్కువ మంది మతాన్ని మార్చుకొంటున్నారు అని చెపుతున్నారు. ఎవరూ మతాన్ని మార్చుకోవద్దు. అన్ని మతాలు సమానమే, అన్ని మతాలలో కూడా మంచినే చెప్పారు, జ్ఞానాన్నే చెప్పారు. అన్ని పురుషార్థాలలో ముఖ్యమైనది మోక్షం. మోక్షం పొందటానికి తగిన సామాగ్రి అన్ని మతాలలో ఉంది. ఎవరి మతం ద్వారా వారు బాగుపడవచ్చు. మీకు తరించాలనే తపన కనుక ఉంటే హిందూమతం చాలు. మీరు మోక్షం పొందటానికి తగిన సామాగ్రి హిందూమతంలో ఉంది. ఎవరూ ఇతర మతాలలోనికి వెళ్లవద్దు, అలా మతాలు మార్చుకోవలసిన అవసరం లేదు, అదీ నేను చెప్పేది. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. ఆ ఆకర్షణలకు గురి కాకుండా ఎలా జీవించాలి, మోక్షం ఎలా పొందాలి అని చెప్పేదే హిందూ మతం. ఇది ఎవరో ఒక వ్యక్తి చేత స్థాపించబడినది కాదు, ఇది ఒక సనాతన ధర్మం. పంచ భూతాలు ఎప్పటి నుండి అయితే ఉన్నాయో ఈ భూమి ఎప్పుడైతే పుట్టిందో అప్పటినుండి హిందూమతం ఉంది. ఈ మతంలో అనేకమంది అవతారపురుషులు, మహాత్ములు, యోగులు, ఋషులు వచ్చారు. వారిలో రాముడు, కృష్ణుడు ఒకరు. అంతేగాని రాముడి తోటి, కృష్ణుడితోటి ఈ మతం ప్రారంభం అవ్వలేదు. అంతకుముందు కొన్ని లక్షల సంవత్సరాల నుండి ఈ మతం ఉంది. మనం విషంతో కూడిన అన్నం తిని అది చాలా లేటుగా

గుర్తించాము అనుకోండి, అది శరీరం అంతా వ్యాపించటం, మనలను చంపేయటం కూడా జరుగుతుంది. బాహ్యమైన ఆకర్షణలు అంతే. ఏవో ఆకర్షణలకు లోబడి, ఏవో ఆశలు పెట్టారని మీరు కంగారుపడి మతాన్ని మార్చుకోవద్దు. మతాన్ని మార్చుకోవటం అంటే విషంతో కూడిన అన్నం తినటం, తిన్నప్పుడు అది బాగానే ఉండవచ్చు, లోపలకు వెళ్ళిన తరువాత అది అరగటం ప్రారంభించాక అప్పుడు మనం గుర్తించినా లాభం లేదు అంటే మనం గుర్తించే టప్పటికి మన ప్రాణం పోతుంది. అందుచేత ఎవరూ మతాలు మార్చుకోవద్దు. ఎవరి మతంలో వారు ఉంటూ, ఆ మతం ఎలా జీవించమని చెప్పిందో ఆ రకంగా జీవించటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి. ధర్మాన్ని విడిచిపెట్టవద్దు, మన పద్ధతిలో మనం ధర్మాన్ని ఆచరించాలి. ఈ సృష్టి అంతా భగవంతుడిదే. అందులో భగవంతుడు మనకు దేనినైతే కేటాయించాడో, ఆ కేటాయించిన దానితో మనం సంతృప్తిపడి, మన పని మనం శ్రద్ధగా, ధర్మంగా చేసుకోవాలి. మనం ఈ మతాన్ని కల్పించుకోలేదు, ఈ మతంలో జన్మించాము అందుచేత ఈ మతంలో మరణిస్తాము. మనం అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి ఈ మతంలో ఉన్న సామాగ్రి సరిపోతుంది. అందుచేత మతాలు మార్చుకోవలసిన అవసరం లేదు, అదే నేను చెప్పేది. మనం పూజ చేసినా, జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా వీటి అన్నింటి యొక్క ప్రయోజనం మన బుద్ధిని బాగుచేసుకోవాలి. ఇప్పుడు నవరాత్రులు జరుగుతున్నాయి. ఇందులో మొదటి మూడు రోజులు దుర్గని, మధ్య మూడు రోజులు లక్ష్మీదేవిని, చివరి మూడు రోజులు సరస్వతీదేవిని పూజిస్తారు. దుర్గ అన్నా, లక్ష్మి అన్నా, సరస్వతి అన్నా యివన్నీ పరమాత్మకి పేర్లు. మొదటి మూడురోజులు మన బుద్ధిలో ఏమైనా దోషాలు ఉన్నాయేమో చూసుకొని వాటిని తొలగించుకొనే ప్రయత్నం చేయాలి. మధ్య మూడు రోజులు ఏమి చేయాలి అంటే మన బుద్ధిలో ఉన్న దోషాలను తొలగించుకొన్న తరువాత మంచి గుణాలతో మన బుద్ధిని నింపుకోవాలి, చివరి మూడు రోజులు ఆత్మవిద్యను సంపాదించుకోవటానికి, జ్ఞానసంపదకు ప్రయత్నం చేయాలి, అవే నవరాత్రులు. ఇంకొకటి మీరు జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి ఇతరులు ఎవరైనా మిమ్మల్ని పొగుడుతారు అనుకోండి, దానిని పట్టించుకోవద్దు, ఎవరయినా విమర్శిస్తారు అనుకోండి, దానిని పట్టించుకోవద్దు. ఆపొగడ్త నిజం కాదు, ఆ విమర్శ నిజం కాదు. ఆ రూపం, నామం నిజం కాదు. అవి నిజం అని మీరు అనుకోవటం వలన ఆ మాటలకు మీరు కంగారు పడతారు. రూపము, నామము, గుణము, కర్మ ఇవి అన్నీ మనం కల్పించుకొన్నవే, ఇవి అన్నీ

మనస్సు కల్పించిన గొడవలు. అసలు వస్తువు వీటి అన్నింటికి అతీతంగా ఉంది. మనందరం శారీరకఆరోగ్యానికి ప్రాముఖ్యత ఇస్తున్నాము కాని మానసిక ఆరోగ్యానికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వటం లేదు. శరీరం ఎంత ఆరోగ్యంగా ఉండాలి అని మనం అనుకొంటున్నామో మన మనస్సు కూడా అంత ఆరోగ్యంగా ఉండాలి. స్మశానంతో మనకు, శరీరానికి ఉన్న సంబంధం తెగి పోతుంది కాని మనస్సు మన కూడా వస్తుంది. మన కూడా వచ్చే మనస్సు ఆరోగ్యం ఎలా ఉందో మనం పట్టించుకోవటం లేదు. జ్ఞానసముపార్జనకు మన బుద్ధిని సమాయత్తం చేయాలి. ఏ రూపము, నామము నిజం కాదు. అందుచేత బయట విషయాలను చూసి భయపడకండి. మీ మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతూ ఉంటే, ఎక్కడయితే ఈశ్వరుడు ఉన్నాడో ఆ వైపుకు మీ మనస్సు మళ్ళుతూ ఉంటే ఏమిటి అనవసరంగా తెలియక భయపడ్డాము, ఈ భయానికి అర్థం లేదు అని మీ అంతట మీకు తెలుస్తుంది.

కొంతమంది ప్రతీ చిన్న విషయానికి భయపడతారు, అలా భయపడవద్దు, ఆ అలవాటు మంచిది కాదు. మీ పనులు మీరు శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి, లోపల అహంకారం పెట్టుకోకూడదు. ఇదంతా నా వల్లే అవుతోంది, నేనే చేస్తున్నాను అని అనుకోకూడదు, మన వల్ల ఏదీ కాదు, మనందరము భగవంతుడి చేతిలో పనిముట్లము. ఆహారం విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి, ఆహారశుద్ధి వలన మనస్సు స్వాధీనంలోనికి వస్తుంది. మనం చాలా జాగ్రత్తగా ఆలోచించి మాట్లాడాలి. నోటికి ఏదైనా అంటుకొంది అనుకోండి మనం పుక్కిలించి ఊసేస్తాము. అలాగే మన నోటి నుండి ఏదైనా పొరపాటుమాట వచ్చింది అనుకోండి, ఆ దోషం పోవటానికి శివనామమో, కృష్ణనామమో చేసుకోవాలి. కొంతసేపు భగవంతుడు నామం చేస్తే ఆ దోషం పోతుంది. మనలో అంతర్యామిగా భగవంతుడు ఉన్నాడు. మనం ఆయన మాటలను గుర్తించి, ఆయన పట్ల ప్రీతితో ఆయన అనుగ్రహం పొందటంకోసం మనం జీవిస్తూ ఉంటే మన శరీరం పోకుండానే ఆయన స్వరూపాన్ని మనకు ఇస్తాడు. భగవంతుడు మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమయ్యాక మన శరీరం యొక్క మరణం కూడా అసత్యం అని మనకు తెలుస్తుంది. సజ్జనసాంగత్యం వలన మనలో ఉన్న దుర్వాసనలు పోతాయి. మనం భగవంతుడిని శరణువేడుకొంటే ఆయన మనలోని బలహీనతలను తొలగించి, మనకు మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. భగవంతుడిని కాకుండా, సత్పురుషుడు కాని వాడిని మనం శరణు వేడుకొంటే వాడు మనలోని బలహీనతలను ప్రేరేపించి మనలను పాడుచేస్తాడు. మనకు రాగం పెరుగుతోంది అంటే

రజోగుణం పెరుగుతోంది అని అర్థం, మనకు బద్ధకం వస్తోంది అంటే తమోగుణం పెరుగుతోంది అని అర్థం, మన పని ఏదో మనం శ్రద్ధగా చేసుకొంటున్నాము అనుకోండి, జ్ఞానం సంపాదించాలనే తపన కలుగుతోంది అనుకోండి, అప్పుడు సత్వగుణం బాగా ఉందని అర్థం. మీరు మంచిపనులు చేస్తే మంచిజన్మలు వస్తాయి, చెడ్డపనులు చేస్తే చెడ్డజన్మలు వస్తాయి. మంచికర్మ అయినా, చెడుకర్మ అయినా మనస్సు కల్పితమే, గుణం మనస్సు యొక్క కల్పితమే. నీ పేరు కూడా మనస్సు కల్పితమే. ఈ వలయంలోపడి, జన్మించటం మరణించటం ఈ చక్రంలో తిరుగుతూ భగవంతుడికి దూరమయిపోతున్నాము. ఇప్పడు మనం ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము, భగవంతుడు లేడు అనుకొంటున్నాము. భగవంతుడికి శరణాగతి చేయటం వలన ఆయనే ఉన్నాడు, మనం లేము అన్న సంగతి అనుభవంలోనికి వస్తుంది. మనం శాంతచిత్తమును సంపాదించుకోవాలి. మనం ఏరకంగా జీవిస్తే భగవంతుడి ప్రీతికి పాత్రులవుతామో ఆ రకంగా మనం జీవించాలి. నీ లోపలే సుఖం ఉంది, శాంతి ఉంది. అది నీకు తెలియక విషయాల్లో సుఖం కోసం, శాంతి కోసం వెదుకు చున్నావు. లోపలఉన్న వస్తువును వదిలేసి, బయటవిషయాలలో ఏదో ఆనందం ఉంది అని వెతకటం గత జన్మలనుండి వచ్చే అలవాటు అంతే, అంతకన్న ఏమీలేదు. ఉన్నదంతా లోపలే ఉంది, బయట ఏమీ లేదు. నీకు వచ్చే సంకల్పం శుద్ధిగా ఉండాలి, నీ మనస్సు శుద్ధిగా ఉండాలి. చిత్తశుద్ధి లేకుండా, సంకల్పశుద్ధి లేకుండా నీకు సిద్ధి కలుగదు. ఆహారం శుద్ధిగా ఉంటే నీకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, చిత్తశుద్ధి అనే గేటు ద్వారానే నీవు మోక్షంలో ప్రవేశించాలి. లోపల చైతన్యం ఎంత పవిత్రంగా ఉందో, ఎంత శుద్ధిగా ఉందో అంత పవిత్రత మనకు వచ్చింది అనుకోండి దాని స్వరూపం మనకు వచ్చేస్తుంది. అంతేగాని మన మనస్సు తోటి, మన బుద్ధితోటి పట్టుకొనేది కాదు, మన డబ్బుతో కొనుక్కొనేది కాదు. మీరందరు మంచివారే కాని మనకు ఎందుకు మోక్షం రావటంలేదు అంటే ఏదో గుడికి వెళతాము, లోకానికి సంబంధించిన కోరికలు అడిగి బుద్ధిని పాడుచేసుకొంటున్నాము. అసలు మనకు ఏది మంచిదో, ఎప్పడు ఏది మనకు ఇవ్వాలో మనకంటే భగవంతుడికి బాగాతెలుసు. మనకంటే భగవంతుడికి బాగాతెలుసు అన్న సంగతి మనకు తెలియక ఏదో ఒకటి అడిగేస్తున్నాము, ఇలా అడగటం వలన మన బుద్ధి కలుషితం అయిపోతోంది, ఇంక మనకు జ్ఞానం ఎలా వస్తుంది. అడగటం పొరపాటు అని కాదు ఇలా అడగటం వలన లోకానికి, దేహానికి బంధింపబడుతున్నాము. భగవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళినప్పడు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించు, నీ

చేతిలో ఒక పనిముట్టుకింద ఈ దేహాన్ని ఉపయోగించుకో అని అడిగే శక్తి కూడా మనకు లేదు. అందుచేత మీరు పూజ చేసారు అనుకోండి, అభిషేకం చేసారు అనుకోండి, చేసుకోండి భగవంతుడిని ఏమీ అడగవద్దు, ఇదంతా నీ ప్రీతికోసమే చేస్తున్నాము అనుకోండి. రాముడు అరణ్యవాసానికి వెళ్లినప్పుడు భరతుడు అక్కడ లేడు, మేనమామల ఇంటికి వెళతాడు. అక్కడ నుండి వచ్చిన తరువాత భరతుడితో కైకేయి ఏమని చెబుతుంది అంటే రాముడిని అరణ్యవాసానికి పంపేసాము, నీవు రాజ్యపాలన చేసుకోవచ్చు అని చెపితే భరతుడు ఏమన్నాడు అంటే నువ్వు చేసిన పని ఎలా ఉంది అంటే చేపలను రక్షిందామని చెరువులో ఉన్న నీటిని బయటకు తీసేసినట్లుగా ఉంది. చెరువులో ఉన్న నీరు అంతా తీసేస్తే చేపలు అన్నీ చచ్చిపోతాయి, నీవు చేసిన పని అలా ఉందమ్మా అని చెప్పాడు. ఈప్రాణకోటికి ఎవడైతే ఆధారమో వాడిని తరిమేసావు, ఇక్కడ నీవు సుఖపడు, రాజ్యపాలన చేసుకో అంటే దాని అర్థం ఏమిటి? రాముడు నీరు, మేము చేపల వంటివాళ్లము. నీరు లేకుండా చేప ఎలా ఉంటుంది? రాముడు లేకుండా భరతుడు ఎలా ఉండగలడు అన్నాడు.

భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే మనకు అనేక తలంపులు వస్తున్నాయి. వీటిలో తొలి తలంపు ఒకటి ఉంది, దేహము నేను అనే తలంపే తొలి తలంపు. ఆ తొలి తలంపు వచ్చాక ఇతర తలంపులు వస్తాయి. ఆ తొలి తలంపును విచారణచేసి, దానిని తొలగించుకోగలిగితే దుఃఖం యొక్క స్పర్శేనీకు ఉండదు. నీకు దుఃఖకారణం బయట లేదు, నీలోపలే ఉంది. నేను ఎక్కువ వాడినని, నేను తక్కువ వాడినని, నేను ధనవంతుడిని, నేను పేదవాడిని అని నీకు నువ్వే పరిమితులు కల్పించుకొంటు, ఆటంకాలు అన్నీ నువ్వే కల్పించుకొంటున్నావు. మరల వాటిలోనుండి బయటపడాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నావు. నువ్వు కల్పించుకొన్న విషయాలే నీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తున్నాయి. నీకు రాగం వలన దుఃఖం వస్తోంది, కోపం వలన భయం వలన దుఃఖం వస్తోంది. అందువలన నీకు ఏ కారణాల వలన దుఃఖం వస్తోందో వాటిని విడిచిపెట్టు. మనకు కోపం ఎక్కువయ్యే కొలది, భయం ఎక్కువయ్యే కొలది సుఖానికి, శాంతికి దూరమయిపోతాము. మీకు ఎవరినయినా చూసి భయం వేస్తోంది అనుకోండి అసలు ఆ వ్యక్తే నిజంకాదు, ఇంక మీకు భయం ఏమిటి? ఇది మీరు అర్థం చేసుకోవాలి. ఇతరుల పట్ల కూడా మన డ్యూటీ మనం చేయాలి. అక్కడ అహంకారం, మమకారం పెట్టుకోకూడదు. అహంకారం లేకుండా, మమకారం లేకుండా మన డ్యూటీ మనం చేయటం

నేర్చుకోవాలి, అలా చేస్తే మనం చేసే పని మనకు దుఃఖకారణం కాదు. మనం భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ ఉంటే, ఆయనను స్మరిస్తూ ఉంటే ఆయనను తెలుసుకొనే ఉపాయం మన బుద్ధికి ఆయనే స్ఫురింపచేస్తాడు, ఈ రహస్యం తెలియక మనం బజారులో పడి తిరుగుతున్నాము. భగవంతుడిని భగవంతుడి ద్వారానే తెలుసుకోవాలి, అన్యంగా తెలుసుకోలేము, ఆ క్లూ మనకు అర్థమవ్వాలి, ఆ నిశ్చయబుద్ధి మనకు రావాలి. ప్రతీ శరీరం ఒంటరిగానే పుడుతుంది, ఒంటరి గానే వెళుతుంది. మీ ఇంట్లో ఎవరైనా ఒక పెద్దమనిషి ఉన్నాడు అనుకోండి, వాడు మీకు వెయ్యి ఎకరాలు సంపాదించి ఇచ్చాడు అనుకోండి, వాడు వెళ్ళేటప్పడు మీ ఇంట్లోని వారు ఎవరూ వెళ్ళరు. వాడు వెయ్యి ఎకరాలు సంపాదించినప్పడు వాడు చేసిన ఘోరాలు అన్నీ మటుకు వాడికూడా వెళతాయి. ఇంట్లోనివారు వెళ్ళరు వారు శుభ్రంగా తింటారు. వాల్మీకి అక్కడనుండే ఋషి అయ్యాడు. వాల్మీకి దారులు కాసి దొంగతనాలు చేసేవాడు. ఒకసారి వాడికి ఋషులు ఎదురయ్యారు. వారిని హింసిస్తూ ఉంటే ఏమయ్యా మా దగ్గర ఉన్న వస్తువులు అన్నీ ఇచ్చేసాము, నువ్వు ఇంతమందిని హింసపెడుతున్నావు, నువ్వు ఇవన్నీ ఇంట్లో వారికోసం చేస్తున్నావు. నువ్వు చేసే ఈ పాపపుపనులలో ఇంట్లోవారు ఎవరైనా భాగం పంచుకొంటారేమో ఇంటికి వెళ్ళి అడిగిరా అన్నారు. ఇంట్లోవారు ఏమన్నారు అంటే పోషించవలసిన బాధ్యత నీకు ఉంది, నీవు ఏమి చేస్తున్నావో, పాపలు చేస్తున్నావో మాకెందుకు? నీవు తెస్తే వండి కొంచెం నీకు పెడతాము, మేము తింటాము కాని నీ పాపాలు మటకు మేము పంచుకోము అని వారు చెప్పారు. అప్పడు వాడికి బుద్ధి వచ్చింది. ఒకడు జ్ఞాని అయ్యాడు అనుకోండి, వాడికి కర్తృత్వం పోతుంది, అహంకారం పోతుంది, ప్రారబ్ధం, సంచితం, ఆగామి నశిస్తాయి. అయితే వాడు ఆత్మజ్ఞాని అవ్వకముందు అతనికి ఏమైనా ఆస్తిపాస్తులు ఉంటే, అతనికి పుణ్యం ఉంటే, పాపం ఉంటే అది ఎవరు పంచుకొంటారు అనే చర్చ వచ్చింది. దీనికి శాస్త్రంలో ఏమని చెప్పారు అంటే జ్ఞాని అవ్వకముందు వాడికి ఉన్న ఆస్థిపాస్తులను వాడి వారసులు పంచుకొంటారు, పాపం ఉంటే వాడి విరోధులకు పంచి పెడతారు, పుణ్యం ఉంటే వాడి స్నేహితులకు పంచిపెడతారు. అందరూ తలోఒకటి పంచు కొంటారు. జ్ఞానికి ఏమీ అక్కరలేదు. దేహబుద్ధి ఎవడికయితే నశించిందో వాడు జీవన్ముక్తుడు అవుతాడు. అక్కడ ఉన్నది చైతన్యమే, చైతన్యానికి ఇతరులు లేరు. దేవుడికి అసలు ద్వితీయమే లేదు, రెండవది అంటూ ఎలా ఉంటుందో తెలియనవాడు దేవుడు.

మనకు జ్ఞానం రాకపోవటానికి ఈ సృష్టి మీద మనకు ఉన్న మోహం, భోగలాలసం కారణం. మన భోగాలకు అనుకూలమైన విషయాలే మనం భగవంతుడిని అడుగుతాము. ఆయన ఇస్తే ఇవ్వవచ్చు కాని అవిఅన్నీ కాలప్రవాహములో కొట్టుకొని పోతాయి, దానికీ జ్ఞానానికి సంబంధం లేదు. ఏది అడగాలో మనకు తెలియక, కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోయేవాటిని భగవంతుడిని అడుగుతాము. ఇలా ప్రాపంచిక విషయాలు అడిగి మన బుద్ధి కలుషితం అయిపోవటం వలన మనకు భగవదనుభవం పొందాలి అనే తపన లోపలనుండి రావటం లేదు. ఈ ప్రపంచంలోనికి మనందరం వచ్చాము సుఖపడటానికి వచ్చామా, దుఃఖపడటానికి వచ్చామా అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. ఈ ప్రపంచం మంచిదీ కాదు, చెడ్డదీ కాదు, అది ఎలా ఉండాలో అలాగ ఉంది. ఈ ప్రపంచంలో నీవు లేనిపోని గొడవలు కల్పించు కొంటున్నావు. దానినిబట్టి నీకు దుఃఖం వస్తోంది కాని నిన్ను దుఃఖపడమని ఈ ప్రపంచం చెప్పటం లేదు. నీవు కల్పించుకొన్న గొడవల వలననే నీకు దుఃఖం వస్తోంది. మీరు శాంతిగా, సుఖంగా ఉన్నారు అనుకోండి ప్రపంచం అంతా సుఖంగా ఉందనిపిస్తుంది. మీరు అశాంతిగా, దుఃఖంగా ఉంటే లోకం అంతా దుఃఖంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. అందుచేత బయట ఏమీ లేదు. నీవు ఎలాగ ఉన్నావో ప్రపంచం అలాగే నీకు కనిపిస్తుంది. ఈ ప్రపంచం ఒక అద్దంలాంటిది అన్నారు భగవాన్. నీ మొఖంలో ఏమి ఉందో అద్దం చూపిస్తుంది. ఏదైనా మసి ఉంటే నీవే తొలగించుకోవాలి అలాగే నీలోని బలహీనతలను ఈ ప్రపంచం చూపిస్తుంది. నీవు సాధన చేసి ఆ బలహీనతలను పోగొట్టుకోవాలి.

ఈ లోకంలో కొంతమంది సుఖంగా ఉండవచ్చు, కొంతమంది దుఃఖంగా ఉండవచ్చు మన కళ్ళకు అలాగ కనిపించవచ్చు, వారిని సుఖపెట్టాలని, వీరిని దుఃఖపెట్టాలని దేవుడు అనుకోవటం లేదు, ఆయనకు పక్షపాతం లేదు. ఎవడి సంస్కారాన్ని బట్టి వాడు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ట్యూబులైటు దగ్గర కొంతమంది గీత చదువుకొంటారు, కొంతమంది పేకాట ఆడుకొంటారు. వారిని గీత చదువుకోమని, వీరిని పేకాట ఆడుకోమని ఆ లైటు చెప్పటంలేదు, ఇద్దరికి వెలుతురును ఇస్తుంది. భగవంతుడు కూడా అంతే. భగవంతుడికి ఒకరిమీద ఇష్టం, ఒకరి మీద అయిష్టం లేదు. వారి సంస్కారాన్ని బట్టి కొంతమంది సుఖపడుతున్నారు, కొంతమంది దుఃఖపడుతున్నారు. మనం ఇంటి దగ్గర, బయట కూడా తక్కువగా మాట్లాడటం మంచిది, తక్కువ మాట్లాడటం వలన మాయ తగ్గిపోతుంది. మనం అవసరమయినప్పుడు మాట్లాడాలి,

అవసరం లేనప్పుడు మాట్లాడకూడదు, కల్పించుకొని మాట్లాడకూడదు. ఏదైనా కల్పించుకొని మాట్లాడుతున్నాము అనుకోండి మాయ పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఉన్నది లేనట్లుగా, లేనిది ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తుంది, అదే మాయ. పనులు అన్నీ ప్రేరేపించేది భగవంతుడే కదా మరి మేమేం చేస్తాం అండి అని ఒక భక్తుడు అడుగుతున్నాడు. దుఃఖంగా ఉన్నప్పడు భగవంతుడు ఇలా చేసాడు అని మీరు అంటున్నారు. మీరు సుఖంగా ఉన్నప్పడు భగవంతుడు మీకు ఎందుకు గుర్తుకు రావటంలేదు అంతా ఆయనే చేస్తూ ఉంటే. సుఖంగా ఉంటే మీ తెలివి అనుకొంటున్నారు, దుఃఖంగా ఉంటే భగవంతుడు చేసాడు అంటున్నారు, మనది ఎంత పాడుబుద్ధో చూడండి, ఈ పాడుబుద్ధిని సంస్కరింపచేసుకోవటానికి సాధన చేయాలి. అందుకే పూజలు, జపాలు, ధ్యానాలు, సజ్జనసాంగత్యం ఇవి అన్నీ కూడా. భగవంతుడు అనే వాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనేటువంటి విశ్వాసం కనుక మీకు ఉంటే అసలు దుఃఖమే రాదు. మీకు వచ్చే దుఃఖం భగవంతుడికి తెలియకుండా రావటంలేదు, అది మన మనస్సును కడిగేయటానికే వచ్చి ఉంటుంది, మనమేలు కోసమే ఆదుఃఖాన్ని పంపాడు అని మీకు తెలుస్తోంది అనుకోండి ఆ దుఃఖం కూడా మిమ్మల్ని అంటదు. కారణం లేకుండా ఒకోసారి మనస్సులో ఏదో అనారోగ్యం వస్తూ ఉంటుంది, దానికి బయట కారణం కనబడదు. ఈశ్వరుడు అలా ఎందుకు చేస్తున్నాడు అంటే మన చైతన్యస్థాయిని పెంచటానికి అలా చేస్తూఉంటాడు. అలాగ భగవంతుడు లోపల ఉండి పని చేయడు అనుకోండి, మన చైతన్యస్థాయి పెంచటానికి తగిన అశాంతిని పంపడు అనుకోండి అప్పడు ఆస్థాయిలోనే ఉండిపోతాము. ఈ స్థాయిలో నుండి పైకి పంపటానికి ఒకోసారి భగవంతుడు అకారణమైన అశాంతిని పంపిస్తూ ఉంటాడు. అది మీ మంచికోసమే పంపిస్తున్నాడు అని మీరు అర్థం చేసుకొంటే మీరు ధన్యులు. ఒకోసారి భగవంతుడు మీకు ఇష్టమైన వారిచేత మాటలు అనిపించవచ్చు. ఎందుకు అంటే వారి మీద ఉన్న మమకారం పోవటంకోసం భగవంతుడు ఆడే ఆట అది. అదీ మీకోసమే చేస్తున్నాడు. భగవంతుడు ఏది చేసినా మన మంచి కోసమే చేస్తున్నాడు అనే భావన ఉన్నవాడికి దుఃఖం ఏమిటి? నాకు అశాంతి వస్తోంది, దుఃఖం వస్తోంది ఇది ఎప్పడు పోతుంది అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. ఫలానా శరీరం నాది, ఫలానా పేరు నాది నువ్వు ఒక రూపానికి, నామానికి కట్టుబడి ఉన్నంతకాలం, ఏదైనా పని చేస్తూఉంటే ఇది నావలననే అవుతోంది, నేనే చేస్తున్నాను అనే భావన నీకు ఉన్నంతకాలం నిన్ను దుఃఖం విడిచిపెట్టదు అని చెప్పారు.

కొంతమంది అంతా భగవంతుడే అని నోటితో అంటారు, సంతోషం వస్తే తట్టుకోలేరు పొంగిపోతారు, దుఃఖం వస్తే తట్టుకోలేరు కృంగిపోతారు. అంతా భగవంతుడే, ఉన్నది ఆయనే అని నీవు నిజంగా నమ్ముతూ ఉంటే దుఃఖం వస్తే కృంగిపోవు, సంతోషం వస్తే పొంగిపోవు. అంతా భగవంతుడే అని నీ నోటితో అన్నా లోపల దానితాలుక అనుభవం నీకు లేదని నీ మొఖం చూస్తేనే తెలుస్తోంది అంటున్నారు. జనకుడు మహారాజు, ఆయనకు ధనం ఉన్నా, రాజ్యం ఉన్నా దాని తాలుక అభిమానం ఆయనకు లేదు. ఆయనకు ఉన్న దానికి ఆయన కాపలా కాసాడు కాని ఇది నాదని ఆయన మనస్సులో ఎప్పుడూ అనుకోలేదు, దేనిపట్ల ఆయనకు అభిమానం లేదు. జనక మహారాజు కర్మని యోగంగా చేసాడు, ఆయన కర్మయోగి. ఎప్పుడయినా నిష్కాముడికి జ్ఞానం వస్తుంది కాని సకాముడికి జ్ఞానం రాదు. కర్మఫలితం ఆశించేవాడికి జ్ఞానం రాదు. రాముడిని రాముడి కోసమే ప్రేమిస్తున్నాము అనుకోండి, ఆ ప్రేమకు కారణం కనబడటం లేదు అనుకోండి, ఆ భక్తి వలన మన మనస్సు శుద్ధి అయ్యి ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. నీకు ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం ఉన్నా లోపలఉన్న వస్తువు స్పష్టంగా నీకు గోచరిస్తేనేగాని నీ మనస్సుకు విషయాల మీద ఉన్న రుచి పోదు, ఆ రుచి పోవాలంటే లోపలఉన్న పరమాత్మ నీకు వ్యక్తమవ్వాలి. కొంతమంది మాకు పదవి ఏమిటి అంటారు. పదిమంచి వచ్చి అడిగితే ఆ పదవి పుచ్చేసుకుంటారు. ఎందుకు పుచ్చు కొన్నావయ్యా అంటే పదిమంది వచ్చి కోరారు అని చెపుతాడు. పదిమంది కోరితే నీవు పుచ్చుకోవాలా? అంటే నీకు తెలియకుండా ఆ పదవి మీద కాంక్ష ఉంది కాబట్టి పదిమంది అడిగితే పుచ్చుకొన్నావు, నీకు ఆ కాంక్ష లేనప్పుడు పదిమంది వచ్చి అడిగినా నీకు ఏమీ అనిపించదు.

నీకు మంచితనం ఒక్కటే సరిపోదు, నువ్వు ధైర్యవంతుడివి కాకపోతే నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు అని కఠోపనిషత్‌లో చెప్పారు. మనం ఏదైనా సాధించాలి అనుకొన్నప్పుడు మంచి తనం ఒక్కటే సరిసోదు, ఆ పని చెయ్యటానికి ధైర్యం ఉండాలి. సూక్ష్మబుద్ధి ఉండాలి. ఒకోసారి మీ ఇంట్లో వారందరు కూడా మీకు శత్రువులు అవ్వవచ్చు, అయినప్పటికీ మీరు శాంతచిత్తముతో ఉండగలగాలి. ఈ అమ్మాయి పేరు అన్నపూర్ణ అనుకోండి, నేను అన్నపూర్ణను, నేను అన్నపూర్ణను అని ఆ శరీరంతోటి, ఆ పేరుతోటి తాదాత్మ్యం పొందుతోంది అనుకోండి దుఃఖం వచ్చినప్పుడు దుఃఖం, సంతోషం వచ్చినప్పుడు సంతోషం అనుభవిస్తుంది. అసలు అన్నపూర్ణే లేదని ఆమెకు అర్థమయినప్పుడు సంతోషం ఎక్కడ ఉంది, దుఃఖం ఎక్కడ

ఉంది? నేను అన్నపూర్ణను అనుకొంటూ పూజ చేస్తుంది, జపం చేస్తుంది అనుకోండి. పూజ, జపం చేసినప్పుడు మనస్సు అణుగుతుంది. పూజ, జపం ఎంతసేపు చేస్తాము ఏదో ఒక గంట చేస్తాము, మిగతా 23 గంటలు నేను అన్నపూర్ణను అనుకొంటుంది కదా, అప్పుడు సంతోషం, దుఃఖం, రాగద్వేషములు ఆగుతాయా? నేను ఒక వ్యక్తిని అని నువ్వు అనుకొన్నంత కాలం సంతోషం ఆగదు, దుఃఖం ఆగదు, చావు ఆగదు, పుట్టుక ఆగదు. అన్నపూర్ణ లేదు అని అర్థమయితే ఇంక ఏమీ లేదు. ఆనంద సముద్రం నీ హృదయంలోనే ఉంది. అది కళంకంగా ఉన్న వారికి అందదు, నిష్కళంకంగా ఉన్నవారికి అందుతుంది. నీ బుద్ధి నిష్కళంకం అయితే దోషరహితం అయితే నీ హృదయంలో ఉన్న ఆనందసముద్రం నీకు అందుతుంది. ఇక్కడ బాగా అర్థం చేసుకోండి. మీకు సంతోషం వచ్చింది అనుకోండి, వీటి అన్నింటి ఫలితాలు మీరు అనుభవిస్తున్నారు కదా. ఆ అనుభవించేది ఎవరు? మీలో ఉన్న అసత్యం అనుభవిస్తోంది కాని మీలో ఉన్న సత్యం అనుభవించటం లేదు. ఈ హెచ్చుతగ్గులు అన్నీ మీలో ఉన్న దొంగ నేను అనుభవిస్తోంది కాని అసలు నేనుకు వీటితో సంబంధం లేదు. లోకంలో వచ్చే గొడవలు, ఈ రాగద్వేషాలు, సుఖదుఃఖాలు ఇవి ఏమీ అసలు వస్తువును తాకవు. నేను అలాగ ఉన్నాను, నేను ఇలాగ ఉన్నాను అని నువ్వు అనుకొన్నంతకాలం నీకు వచ్చే ప్రతీ సంఘటనా నీవు అనుభవించవలసిందే. కేవలం పూజ చేయటం, జపం చేయటమే కాదు, అవి చేసుకో మంచిదే కాని నీకు ఎటువంటి తలంపులు వస్తున్నాయి, నీ ప్రవర్తన ఎలా ఉంది, నీ మాట తీరు ఎలా ఉంది ఇవి అన్నీ జాగ్రత్తగా చూసుకో. మనం తల్లి కడుపులో నుండి బయటకు వచ్చినప్పుడు ఖాళీ చేతులతో వచ్చాము, మరల స్మశానానికి వెళ్ళేటప్పుడు ఖాళీ చేతులతో వెళతాము. మనం బంగారం ఏదైనా చేయించుకొన్నా తీసేస్తారు, దస్తావేజులు ముక్కులో గాలి ఉండగానే లాగేస్తారు. ఈ మధ్యన ఒక ఆయన ఎక్కువ కాలం బతికాడు. పాపం ఆయన ఏమి చేస్తాడు. ఈ లోపుగా వాళ్ళ అబ్బాయి ఉద్యోగం చేసి రిటైర్ అయిపోయాడు. వాళ్ళ అబ్బాయి ఏమని ఉత్తరం వ్రాసాడు అంటే మీరు ఉన్న గది ఖాళీ అవ్వదా? అంటే ఇంక మీరు ఆగది విడిచిపెట్టి వెళ్ళరా అని, మనుషుల ప్రేమలు అలాగ ఉంటాయి. చదువులు చెప్పించి, ఉద్యోగాలు ఇప్పించి వారికోసం ఎంతో కష్టపడితే ఆ గది ఎప్పుడు ఖాళీ అవుతుంది అని ఉత్తరాలు వ్రాస్తే ఏమిటి? అందుచేత ఇంట్లో వాళ్ళ విషయంలో కూడా మన డ్యూటీ మనం చేయాలి, మమకారం పెట్టుకోకూడదు. అందుచేతనే రైల్వేమాష్టారు మీ గురువు

అని భగవాన్ చెప్పారు. టికెట్లు అమ్మినప్పుడు ఆయనకు ఎక్కువ డబ్బు వచ్చినా, తక్కువ డబ్బు వచ్చినా బ్యాంకులో కట్టేస్తాడు. ఎక్కువ వస్తే ఆయనకు లాభం లేదు, తక్కువ వస్తే నష్టం లేదు, అది గవర్నమెంట్‌ది. అలాగే ఇదంతా దేవుడి పని అని మీ ఇంటి దగ్గర చేసే పని మీరు చేసుకోండి. లాభం వస్తే దేవుడు, నష్టం వస్తే దేవుడు, అది మీది అనుకోవద్దు. ఆపని అంతా దేవుడిది అనుకొని చేస్తే మీకు లాభం వచ్చినా, నష్టం వచ్చినా వికారాలు రావు. ఒక్క చైతన్యం తప్పించి మొత్తం సృష్టి అంతా వికారమే. మనిషి వికారం, పుట్టుక వికారం, చావు వికారం. అన్నీ వికారాలే. ఇవి అన్నీ అసత్యంలో నుండి వస్తున్నాయి. ఎవడైతే ఈ వికారాల మధ్యన ఉండి వికారరహితుడిగా అవుతాడో వాడికి పరమాత్మ తనను తాను అర్పించుకొంటాడు అంటే ఆయన స్వరూపాన్ని వాడికి ఇస్తాడు. ఒకటి జ్ఞాపకం ఉంచుకోండి. స్మశానంలో శరీరం కాలిపోయినప్పుడు కళ్ళు కాలిపోతాయి, ముక్కు కాలిపోతుంది, చెవులు కాలిపోతాయి కాని కళ్ళ ద్వారా చూస్తాము, చెవుల ద్వారా వింటాము కదా ఆ చూసేబుద్ధి, ఆ వినేబుద్ధి కాలదు. ఇంద్రియాలు అన్నీ గోళాలు. ఈ గోళాలు అన్నీ కాలిపోయినా వాటి ద్వారా పొందిన అనుభవాలు, ఆ వాసనలు కాలవు, అవి అన్నీ కొత్త శరీరంలోనికి వచ్చేస్తాయి. ఇప్పుడు మీకు రోజా సినిమా చూడాలని ఉంది అనుకోండి. ఆ కళ్ళు కాలిపోతాయి కాని సినిమా చూడాలనే వాసన కొత్త శరీరంలోనికి వచ్చేస్తుంది, అక్కడ కొత్త కళ్ళతో చూస్తూ ఉంటాడు. నీవు బాహ్యంగా ఎంత నిగ్రహించుకొన్నా వాసన వేరుతో సహా నశించాలంటే లోపలఉన్న పరమాత్మ నీకు గోచరం అవ్వాలి. లోపలఉన్న పరమాత్మ నీకు గోచరం కాకపోతే ఒకవేళ నీకు బాహ్యంగా విషయాలతో సంబంధం లేకపోయినా ఆ విషయాల మీద ఉన్న రుచి నీకు పోదు. మరి ఆ రుచి ఎలా పోతుంది? చైతన్యం తాలుక రుచి నీకు తెలిసే వరకు విషయాల మీద ఉన్న రుచి పొమ్మన్నా పోదు. మీరు చేసుకొనే సాధన మీరు చేసుకోండి. మీ ప్రయత్నం విడిచిపెట్టవద్దు. మీరు చేస్తున్న ప్రయత్నమే ఈశ్వరుని దయగా మారిపోతుంది. ఆయన దయను సంపాదిస్తే భౌతికమైన అవసరాలు తీర్చటమే కాదు, ఆత్మజ్ఞానాన్ని కూడా ఇస్తాడు. భగవంతుడి దయను సంపాదించటమే మన సాధన యొక్క లక్ష్యం. భగవంతుడి యొక్క రూపాన్ని ధ్యానించుకొంటూ, ఆయన నామాన్ని స్మరించుకొంటూ, భగవంతుడి యొక్క కళ్యాణగుణాలను మననం చేసుకొంటూ ఉంటే మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది, అప్పుడు మనస్సు పల్చబడి, పల్చబడి చైతన్యసాగరంలో ఐక్యమయిపోతుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

07-11-05	సోమ	జిన్నూరు శ్రీ రమణ క్షేత్రం
10-11-05 నుండి 18-11-05 వరకు విశాఖపట్నం క్యాంపు		
23-11-05	బుధ	జువ్వలపాలెం
27-11-05	ఆది	తణుకు, క్షత్రియ కళ్యాణ మండపం
28-11-05	సోమ	పాతాళ మెరక
09-12-05 నుండి 19-12-05 వరకు అరుణాచలం క్యాంపు, 13న దీపోత్సవం		

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

సాధన ఎలా ఉండాలి?

పరమాత్మ ఏక స్వరూపుడు. అయితే భక్తుల నమ్మకం, గురి అనుసరించి రాముడు, కృష్ణుడు, గణపతి, దేవి, అల్లా, ఏసుక్రీస్తు.... ఈ విధంగా వివిధ నామాలతో, రూపాలతో ఆరాధిస్తున్నారు. అదే విధంగా గురువు కూడా ఏక స్వరూపుడే. ఏ పేరుతో ఉన్నా, ఏ రూపంలో ఉన్నప్పటికీ, ఏ సంప్రదాయానికి చెందినా సద్గురువులు పరమాత్మ స్వరూపులే. కనుక నాది ఫలానా గురుపీఠము, నాది ఫలానా సంప్రదాయము (ద్వైత, అద్వైత, విశిష్టాద్వైత), ఫలానా నామ రూపాలు గలవారే నా గురువు, అన్య సంప్రదాయాలను గౌరవించను, అన్య గురువులకు నమస్కరించను, అన్య గురుపీఠానికి వెళ్లను... వారిని దర్శించను, పూజించను అనే సంకుచిత భావాలు భక్తులకు ఉండకూడదు. అందువలన సాధన పడిపోతుంది. మన సంప్రదాయాల పట్ల మనకు ఆరాధన భావం ఉండాలి. అదేవిధంగా ఇతర సంప్రదాయాలను తగిన విధంగా గౌరవించాలి. మన గురువుల పట్ల శరణాగతి ఉండాలి, ఇతర గురువులను, మహాత్ములను గౌరవించాలి. వారందరిలో కూడా మన గురువునే దర్శించి, పూజించాలి. ఆయా మహాత్ముల అఖండ బోధలలోని సారాంశాన్ని గ్రహించాలి. ఈ రకమయిన అవగాహన కలిగిన నాడు మన సాధన మరింతగా ఇనుమడిస్తుంది.

- బొప్పన అరుణాదేవి, హైదరాబాదు

రూపనామాల దృష్టి ఉన్నంతకాలం - వస్తు దృష్టి రాదు

రహీమ్ అనే వ్యక్తి హిందూమతం స్వీకరించాడు. అతనికి రామన్ అనే పేరు పెట్టబడింది. మరుసటి రోజే ఆయనను ఒకరు "రామన్‌గారు" అని పిలిస్తే పలకకుండా వెళ్ళిపోతూ ఉంటే పరుగెత్తుకొని వెళ్ళి భుజం తట్టి మీపేరు రామన్ కదా! అంటే ఆయన నవ్వుతూ మీరు పొరపాటుపడ్డారు నాపేరు రహీమ్ అన్నాడు. ఇంత తతంగం జరిగినా పాతపేరులోనే చిరకాలం ఉండటం వల్ల కొత్తపేరు మర్చిపోయాడు. అలాగే అనేక జన్మలనుంచి ఈ పేరు నాది, ఈ తెలివి నాది అని స్థిరపడిపోయాము. దాన్ని కాదని "నీవు ఆత్మ స్వరూపుడవని" గురువు తెలిపినా ఈ కొత్త భావనలో ఉండలేకపోతున్నాము. ప్రారబ్ధం ఆడిస్తున్నప్పుడు కలతలతో కన్నీళ్ళు పెట్టుకొంటున్నాము. స్వస్వరూపంలో నిలవటానికి మన రూపనామాలను మైనస్ చెయ్యటానికి కొంత కాల వ్యవధి పడుతుంది. బొమ్మల దుకాణంలో ఉన్న పిల్లవాడు ఉత్సాహంతో వాటిని సొంతం చేసుకొని ఎప్పుడు వాటితో ఆడుకుందామా అని తపన ఉంటుంది. ప్రక్కన ఉన్న తండ్రి నిర్వికారంగా ఉంటాడు. అలాగే మనలో వాసనలు ఉంటే కోరికలు కలుగుతాయి. అప్పుడు ప్రకృతి విషయాలైన బట్టలకు, జుట్టుకు, నగలకు, బానిసలమౌతాము. జ్ఞానికి కోరికలు ఉండవు. దేనికీ బానిసకాడు. శ్రీనాన్నగారు "మిధ్యా భావన వల్లనే ఉన్న సత్‌పదార్థం లేనట్లుగాను లేని ప్రకృతి రూపాలు ఉన్నట్లుగాను తెలుపుతుంది. ఏ విషయాల పట్ల నీ మనస్సు వడిగా పరుగెడుతున్నదో అందుండి ఉపసంహరించే వరకూ నీకు ఏ దేవుడూ సహాయం చెయ్యలేడు" అన్నారు. చిన్నమ్మగారు అన్నారు "రూపము గోచరించగానే రూపమాతా! నాకు జన్మ ఎందుకు వచ్చిందో ఎందుకు చూస్తున్నానో నాకు తెలియదు నీకు తెలుసు చూచూట దోషమని నీవు తెలిపినచో ఆ పొరపాటు తెలుసుకొని ఇక చూడను రూపము లేని పరమాత్మను తెలిసే వరకూ రూపమాతా నీకు నమస్కారము" అన్నారు. సాక్షీ రూపుని చాటున పెట్టుకొని, చాటున ఉన్నాము. ఈ మొండి మాయను నేను చంపలేను అని గురువు పాదాలకు మొరపెట్టుకొని, గురునామ రూపాలను పట్టుకొంటే రహీమ్ లేడు, రామన్ లేడు. వస్తు దృష్టి కలుగుతుంది. రూప నామాల "మాయ" మాయమౌతుంది. సుఖి అవుతాము.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం

సవరణ

అక్టోబరు, 2005 సంచికలో 'మోహం నశిస్తేనే మోక్షబుద్ధి కలుగుతుంది' అనే శీర్షికలో 'కుటుంబ రాగబంధనాలలో చిక్కుకొని దుఃఖం కలిగితే, <u>వారికీ నాకు ఏమిటి సంబంధం అని ఒక్కసారి ఆలోచిస్తే నిప్పుల</u> మీద నీళ్ళు పోస్తే నిప్పులు చల్లారినట్లు... అనే క్రమంలోని వాక్యంలో అండర్‌లైను చేసింది పొరపాటున ముద్రితం కాలేదని గమనించకోరుతున్నాము.

- ఎడిటర్